

РЕШЕНИЕ

№ 7260

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20231110117449 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответниците В. П. А. и И. А. А., като наследници на П. В. А., да заплатят на ищеца – всеки по $\frac{1}{2}$ идеална част от вземания за продажна цена на доставена топлинна енергия и цена на услуга за дялово разпределение, както и мораторна лихва за забава в плащането на цената в общ размер на 1225.57 лв. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „.....“

Ищецът „Т...“ АД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с наследодателя на ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престирил насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията, а след 12.03.2014 г. по новите общи условия – в същия срок след публикуване на цената в профила на купувача на интернет страницата на доставчика. Моли ответниците да бъдат осъдени да заплатят на ищеца следните суми: всеки един от тях сумата от **485,45 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.11.2019 г. до 30.4.2021 г., ведно със законна лихва от 03.04.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва за забава в размер на **223,51 лв.** за периода от 15.9.2020 г. до 23.03.2023 г., главница за дялово разпределение за имота за периода 01.03.2020 г. – м.04.2021 г. в размер на 24,77 лв., мораторна лихва за забава върху главница за дялово разпределение в размер на **6,38 лв.** за периода от 16.05.2020 г. до 23.03.2023 г., за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „.....“ Претендира разноски.

Ответниците, редовно уведомени, са депозирали отговор в срока по чл. 131 ГПК, оспорват наличието на облигационно правоотношение с ищеца. Правят възражение за

давност. Претендират разноси.

Третото лице – помагач на страната на ищеца „Б...“ ООД изразява становище за основателност на предъявените искиове.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено **от фактическа и правна страна следното:**

По исковите с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника /респ. неговия наследодател/, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Следва да се установи възникването на облигационно отношение между страните по договор за продажба и доставка на топлинна енергия в твърдените количества и задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл. 150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие. От приетите в хода на съдебното дирене Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 107, том LLLLXXV, дело № 44331 от 15.12.1997 г. и справка НБДН /л.36 от делото/, се установява, че наследодателят на ответниците П. В. А. е придобил правото на собственост върху имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“ бл. № 180, вх.Б, ет.6, ап.29, респ. след смъртта му по силата на наследственото правоприемство неговите наследници В. П. А. - баща и И. А. А. – майка, са придобили всеки един от тях при съответните законни квоти - по 1/2 идеална част от правото на собственост върху имота – чл.6 ЗН.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона).

В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевиращи подобни твърдения, нито има данни, ответниците да са упражнили правото си на възражение срещу Общите условия. В този смисъл те са потребители, респ. клиент на топлинна енергия за битови нужди в имота през процесния период, като наследници на П. В. А.. Между страните е възникнало и съществувало облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, който

съобразно разпоредбите на чл. 150 ЗЕ се регулира от Общи условия. Договорът касае доставка на топлинна енергия до обект с абонатен № 217820 за периода м.11.2019 г. до м.4.2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, е прието заключение на съдебно-техническата експертиза, съгласно което количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Показанията се отчитат ежемесечно от служители на ищеца. За процесния период 01.11.2019 г. – 30.04.2021 г., фирмата за ДР е отчитала уредите в имота. По време на отчетите са попълнени документите за главен отчет, които са подписани от потребител. Технологичните разходи на топлинна енергия в абонатната станция са взети предвид при определяне на общото количество топлинна енергия за разпределяне между етажните собственици, като са приспаднати за сметка на ищеца. По данни на ФДР в процесното жилище е имало 2 монтирани отоплителни тела и съответно са монтирани 2 топлоразпределители. В имота има щранг лира за отопление в банята, за която се изчислява служебна ТЕ отдадена от щранга, съгласно НТ. Относно топлинната енергия, отдадената от сградна инсталация, следва да се отбележи, че процесният имот е с отоплям обем по проект 100 м³, съгласно Акт за разпределение на кубатурата в жилищната сграда, предаден от председателя на домсъвета на ищеца. На база на този отоплям обем се разпределя енергия, отдадена от сградна инсталация, съгласно НТ. Изчисленото количество топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, е разпределено пропорционално на отопляемия обем на имотите по проект в сградата. Изравнителните сметки, изготвени от ФДР, са изготвени напълно в съответствие с Наредба № 16-334, според заключението на вещото лице. Всяка изравнителна сметка включва ТЕ, отдадена от сградна инсталация, ТЕ за отопление на имота и ТЕ за подгряване на вода. ТЕ за общи части не се начислява. За периода 01.11.2019 г. – 30.04.2021 г. количеството топлинна енергия отдадена от сградна инсталация в СЕС е изчислено от ФДР по формула, съгласно приложението към чл.61, т.6.1.1 от Наредба № 16-334.

С оглед изложеното съдът приема, че за процесния период до топлоснабдения имот е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е разпределяно законосъобразно в съответствие с правилата на действащата нормативна уредба / Наредба № 16-334/2007 г. за топлоснабдяването/ – за топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване и от сградната инсталация, като не е начислявана топлинна енергия за общи части. При изчисляване на сумата за действително ползваната топлинна енергия е съобразена цената на ТЕ за месеците, попадащи в исковия период.

Доколкото се дължи цената на реално потребената енергия, при определяне дължимата сума следва да се вземат предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване. Ето защо за определяне размера на дължимата цена съдът кредитира напълно заключението на експертизата, която е отчела именно реално доставеното количество топлинна енергия през исковия период. Според вещото лице размерът на дължимата цена за доставена топлинна енергия през исковия период възлиза на **970.91 лв.**, респ. всеки един от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищеца 485,45 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода

от 1.11.2019 г. до 30.4.2021 г.

Доколкото съдът достигна до извод за наличие на главен дълг, следва да се разгледа възражението за давност, релевирано в срока за отговор на исковата молба от ответниците. С оглед разпоредбата на чл. 155, ал. 1 ЗЕ и приложимите общи условия потребителите на топлинна енергия заплащат цената ѝ на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на консумираната топлинна енергия представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111 б. ”в” ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време - месец, однородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени в общите условия интервали от време. В този смисъл са задължителните за съда указания, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС. За приложението на специалната погасителна давност съгласно цитираната разпоредба не е необходимо плащанията да са еднакви по размер. Следователно и вземанията на “Т...” ЕАД към потребителите се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок. Тригодишният срок, посочен в чл. 111 б. ”в” ЗЗД, с изтичане на който вземанията за цената на “Т...” ЕАД се погасяват, започва да тече от деня, в който всяко едно месечно вземане е станало изискуемо – чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Вземането е срочно, тъй като съгласно чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от ОУ от 2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1, т. е. прогнозните суми по ежемесечните фактури в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2, т. е. общата фактура за реално потребеното количество топлинна енергия за отчетния период – в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Подаването на исковата молба прекъсва течението на давностния срок. Исковата молба е подадена на 03.04.2023 г., така че вземанията извън погасителната давност са тези, чиято изискуемост е настъпила след 03.04.2020 г. /чл. 114, ал.1 ЗЗД/. Процесният период касае вземания от м.11.2019 г., т. е. първото вземане е възникнало едва на 31.12.2019 г. Вземането за м.11.2019 г. съобразно ОУ на ищеца става изискуемо на 15.02.2020 г., но в случая следва да се съобрази и, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давностният срок е спрял на основание чл. 3, т. 2 ЗМДВИП, т. е. изискуемостта на първото вземане в процесния период това за м.11.2019 г. е настъпила едва на 22.03.2020 г., поради което възражението за давност е основателно за вземанията за периода м.05.2018 г. – м.02.2019 г., чиято изискуемост е настъпила преди 03.04.2020 г., които вземания съобразно заключението на вещото лице по изслушаната СТЕ възлизат на 124.08 лв. Ето защо, исковите следва да се уважат за сумата **423.41 лв.** спрямо всеки един от ответниците, ведно със законната лихва, считано от 03.04.2023 г. до погасяването, представляваща стойността на топлинни услуги за периода от м.12.2019 г. – 30.4.2021 г., като исковите подлежат на отхвърляне до пълния предявен размер от 485.45 лв. срещу всеки един ответник в съответната част и за периода м.11.2019 г., като погасен по давност.

По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал. 2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл. 61, ал. 1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл. 151, ал. 1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като

стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл. 36, ал. 2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от ДКЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл. 20а ЗЗД има сила на закон за тях.

Предвид изложеното ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на ищеца, в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.03.2020 г.–м.04.2020 г. възлиза на сумата от 24.77 лв., определен при съобразяване на счетоводна справка на ищеца. Давността за тези задължения започва да тече от датата на възникването им /арг. чл. 114, ал. 2 ЗЗД/. Ето защо срокът на погасителната давност не е изтекъл, към датата на исковата молба, респ. няма погасени по давност вземания за дялово разпределение.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

Според чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди, в сила от 11.08.2016 г., месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Продавачът връчва, чрез търговеца, на упълномощеното лице в СЕС изравнителните сметки /обща и индивидуални/ на клиентите, като датата на връчването на изравнителните сметки се удостоверява с подпис на упълномощеното лице, а последното информира клиентите в СЕС за общата изравнителна сметка, датата на получаването и връчва индивидуалните изравнителни сметки срещу подпис, удостоверяващ датата на връчването – чл. 28 от Общите условия.

В клаузите на чл. 33, ал. 4 и 5 от Общите условия е предвидено правото на продавача да начисли и получи обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2, от деня на забавата до момента на заплащане на дължимата сума за топлинна енергия.

При осъществяването по реда на чл. 20 ЗЗД тълкуване на горепосочените клаузи, съдът приема, че предвиденият 45-дневен срок за изпълнение на задълженията по чл. 32, ал. 3 не би могъл да тече преди изготвянето на изравнителните сметки и издаването на фактура от страна на ищеца, т. е., преди 31 юли на съответната година. Необходимостта от изравняване

на действително потребеното количество топлинна енергия с начисленото за периода /отоплителния сезон/ отлага изпълнението на клиентите до извършването му, респ. осчетоводяването му. До тогава кредиторът не може да иска изпълнение. Следователно задължението за заплащане на стойността на действително потребената топлинна енергия е възникнало като срочно и по правилото на чл. 114, ал. 1 ЗЗД ответниците са в забава, считано от 15 септември на съответната година. С оглед изложеното се налага извод, че поставянето на потребителя в забава не е обусловено от публикуване на общата фактура на интернет-страницата на дружеството. Задължението за заплащане на стойността на потребената топлинна енергия е възникнало като срочно. Следователно, изпадането в забава не е обусловено от изпращането на покана до длъжника, нито от публикуване на общите фактури на интернет страницата на ищцовото дружество. В този смисъл доколкото ищецът се легитимира като кредитор на главни вземания, акцесорните претенции се явяват установени в своето основание за исковия период, а техният размер, определен от съда на основание чл.162 ГПК чрез използване на лихвен калкулатор възлиза на сумата от **109.59 лева** представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020 г. - 23.03.2023 г., дължима от всеки един от ответниците за непогасената по давност главница.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение отново липсва предвиден срок в ОУ – я на топлоснабдителното дружество за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба пред съда, поради което акцесорната претенция за лихва в размер **3.19 лв.** се явява неоснователна.

Изходът на делото предполага право на разноски за ищеца и на ответниците. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на направените от него разноски съобразно размера на уважените претенции в размер общо на **437.18 лв.**, които следва да бъдат разпределени поравно между ответниците, т.е. всеки един следва да заплати по 218,59 лв. Ответниците са били представлявани при условията на чл.38, ал.2 от ЗА от адв. И. Н. и от адв. С. К., на които следва по съразмерност да се присъдят по 50,24 лв. адвокатско възнаграждение.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. П. А., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к., да заплати на „Т...“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул., по искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ, сумата **423.41 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.12.2019 г. – 30.4.2021 г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 03.04.2023 г. до плащането, както и по иска за мораторна лихва за забава в плащането на цената на топлинната енергия сума размер на **109.59 лева** за периода 15.09.2020 г. - 23.03.2023 г., както и сумата от **12.38 лв.**, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.03.2020 г.–м.04.2021 г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 03.04.2023 г. до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **218,59 лв.**, разноски в производството, като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за топлинна енергия за разликата до пълния предявен размер от 485.45 лв. и за периода 01.11.2019 г., като погасен по давност, както и иска за мораторна лихва за забава в плащането на цената на топлинната енергия до пълния предявен размер от **111,75 лв.**, както и иска за мораторна лихва за забава в плащането на цената на услугата дялово разпределение в размер на **3.19 лв.** за периода от 16.05.2020 г. до 23.03.2023 г., като НЕОСНОВАТЕЛНИ, за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к.

ОСЪЖДА И. А. А., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к. „...“, да заплати на „Т...“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...“, по искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ, сумата **423.41 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.12.2019 г. – 30.4.2021 г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 03.04.2023 г. до плащането, както и по иска за мораторна лихва за забава в плащането на цената на топлинната енергия сума размер на **109.59 лева** за периода 15.09.2020 г. - 23.03.2023 г., както и сумата от **12.38 лв.**, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.03.2020 г.–м.04.2021 г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 03.04.2023 г. до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **218,59 лв.**, разноски в производството, като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за топлинна енергия за разликата до пълния предявен размер от 485.45 лв. и за периода 01.11.2019 г., като погасен по давност, както и иска за мораторна лихва за забава в плащането на цената на топлинната енергия до пълния предявен размер от 111,75 лв., както и иска за мораторна лихва за забава в плащането на цената на услугата дялово разпределение в размер на 3.19 лв. за периода от 16.05.2020 г. до 23.03.2023 г., като НЕОСНОВАТЕЛНИ, за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „...“

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...“ да заплати на адвокат С. К. К., с адрес: гр.София, ул. „...“, ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к. „...“, сумата от **50.24 лева**, представляващи разноски за първоинстанционното производство за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на В. П. А..

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...“ да заплати на адвокат И. А. Н., с адрес: гр. „...“, сумата от **50.24 лева**, представляващи разноски за първоинстанционното производство за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на И. А. А..

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Б...“ ООД като трето лице-помагач, на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Банкова сметка на „Т...“ ЕАД, по която могат да бъдат внесени дължимите суми: IBAN BG48SOMB9130....

Съдия при Софийски районен съд: _____